

[Boligministeren]

Den videre administration af loven, som den forhåbentlig nu bliver vedtaget, har jeg under samråd i Boligudvalget lovet at jeg naturligvis vil drøfte med Realkreditrådet. Herunder vil jeg naturligvis – naturligvis – også påpege, at realkreditloven skal overholdes. Lov er lov, og lov skal holdes.

Dette være så mit svar til fru Kirsten Jacobsen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg tager det, boligministeren sagde her til sidst, som et udtryk for og et løfte til os, der nu stemmer for disse ændringer, om, at Realkreditrådet får klar besked på, at der ikke findes fiktive ejerskifter, og at alle ejerskifter – jeg understreger alle ejerskifter – der sker indtil 1. september, hvis de i øvrigt opfylder sikkerhedsreglerne, kan regne med at få 30-årige ejerskiftelån, og at alle, der er i besiddelse af et 20-årigt mikslån, kan forvente, hvis sikkerheden i øvrigt er til stede, at få dette lån omlagt til et 30-årigt mikslån, hvis de måtte ønske det, uden at de først skal igennem en kreditvurdering hos realkreditinstituttet, og uden at realkreditinstituttet skal sidde og finde ud af, hvilke ejerskifter de vil have.

Hvis ikke det, ministeren sagde, var udtryk for det, jeg her har sagt, så beder jeg ministeren gå op og afkræfte det.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg ved personligt ikke, om der findes fiktive handler. Jeg håber det naturligvis ikke. Jeg vil gerne tro så godt som muligt om mine medmennesker.

Det, jeg har givet udtryk for her – det vil jeg gerne gentage over for fru Kirsten Jacobsen og over for forsamlingen i øvrigt – er, at jeg tager nu en drøftelse med Realkreditrådet, hvor jeg påpeger, at lov er lov, og at lov skal holdes.

Formanden:

Nu bliver det den allersidste korte bemærkning, for vi skal have afsluttet debatten om dette lovforslag; vi har brugt god tid på ændringsforslaget og lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Boligministeren siger, at hun ikke ved, om der findes fiktive ejerskifter. Så må vi prøve på en anden måde, boligminister: Vil ministeren bekræfte, at alle juridiske ejerskifter – altså alle ejerskifter, hvor en fast ejendom skifter ejer, hvor skødet bliver tinglyst, altså hvor det juridisk finder sted – er at betragte som et reelt ejerskifte?

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 96 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD, KRF, Steenholdt (Grønl.) og Hugo Holm (UP)) mod 15 (SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om kommunal beskæftigelsesindsats.

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

Fremsat 1/11 89. Første behandling 15/11 89. Betænkning 23/5 90. Anden behandling 30/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Jane Oksen (FP):**

Fremskridtspartiet har nogle bemærkninger til såvel nr. L 52 som nr. L 62, som vi betragter som sammenhængende. Fremskridtspartiet har besluttet at stemme imod begge disse forslag, og det gør vi af flere grunde.

Forslagene vil medføre væsentlige merudgifter for det offentlige, og vore kommuner har da også udtrykt betænkeligheder såvel økonomisk som med hensyn til at skulle klare at skaffe fornuftige job til de unge. Fremskridtspartiet tror, disse forslag bliver dyrere, end man forestiller sig, uden at der kommer et eneste rigtigt job ud af det.

[Jane Oksen]

Det er og bliver kun en fornuftig erhvervs politik, der kan skabe ekstra arbejdspladser. Vi ved, at vore arbejdsgivere ikke står i kø efter de ledige, heller ikke selv om der følger 39 kr. med i timen.

Vi har fået stadig flere langtidsledige. Alene i 1988-89 fik vi 10.000 flere, og disse tvinges kommunerne jo også til at tage ind. I 1988 måtte 65 pct. af disse langtidsledige beskæftiges i kommunerne, en del i amtet, og det var kun 14 pct., der fik arbejde i det private erhverv.

Når vi nævner dette, er det, fordi vi vil sige: Hvorledes tror man der også kan blive plads til de mange unge?

Spørgsmålet er også, hvad vi skal med disse love. Kommunerne kan jo allerede i dag forlange, at de unge går i gang med arbejde eller uddannelse, hvis de ønsker hjælp.

I andre sammenhænge har man så travlt med at tale om kommunalt selvstyre, så hvorfor ikke også lade kommunerne klare dette selv? Socialministeren sagde da også ved andenbehandlingen, at cirka halvdelen af kommunerne allerede havde ordninger – eller planer i hvert tilfælde – til at få dem i gang. Udviklingen er i fuld gang, så vi behøver ikke putte flere statstilskud i dette.

De forlig, regeringen har indgået med Socialdemokratiet og SF, og som Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne har tilsluttet sig, fører ikke til noget godt.

Vi vil også gerne pege på nr. L 237 om kommunal arbejdsformidling. Man kunne lige så godt have kaldt det offentlig arbejdsformidling. Alene navnet er helt ude af trit med regeringens privatiseringstanker og nr. L 239 om flere lære- og praktikpladser.

Jeg kan her henvise til fru Pia Kjærsgaards indlæg ved afslutningsdebatten i går, hvor fru Pia Kjærsgaard henviste til dette fiaskoforlig med Socialdemokratiet til 5 mia. kr. til bekæmpelse af arbejdsløsheden. Skulle vi skaffe alle arbejde, blev det langt dyrere end at give kontanthjælp eller understøttelse.

Vi kan så glæde os over, at der i 1995 bliver 30.000 færre unge under 20 år. Hvis ellers der føres en fornuftig politik, bliver der til den tid arbejde til alle unge. Til den tid vil arbejdsgiverne stå i kø for at få fat i vore unge.

Lidt positivt er der måske i forslagene. Projektlønnen, der nu er indført, på 62-65 kr. i timen er en lille forbedring i forhold til de op til

85 kr. i timen, man tidligere kunne give. Men det er stadig alt for meget at give 18-20-årige unge. Den ydelse motiverer ikke til uddannelse, og lønnen er stadig højere end på visse overenskomstområder.

Vi har haft en lang række frikommuneforsøg med beskæftigelse af kontanthjælpsmodtagere. Også disse har været en fiasko. Kun en tredjedel har fået arbejde eller uddannelse, og man må mærke sig, at kun meget få mener, det skyldes kommunernes indsats. Forsøg i 7 nordjyske kommuner viser, at efter 1-2 år er flertallet arbejdsløse igen.

Siden 1982 har vi haft stadig stigende kontanthjælpsudgifter, der næsten er fordoblet. De var kun 4,5 mia. kr. i 1982. Nu er de 8,8 mia. kr.

Selvfølgelig er det et problem, at så mange unge er på kontanthjælp, men disse forslag løser ikke arbejdsløshedsproblemet for de unge. Det, der måske tiltrænges, er en indslusningsløn. Jeg er enig med Dansk Arbejdsgiverforening, der ønsker dette med i overenskomstforhandlingerne for 1990 og 1991. Det er forkert, at blot fordi man fylder 18 år, skal man have dobbelt så meget i løn, som det er tilfældet på HK-området. Lavere løn er formentlig det eneste, der kan motivere arbejdsgiverne til at tage flere unge ind.

De offentlige udgifter er for store, som jeg sagde, og det er en af grundene til, at vi stemmer imod dette forslag.

Vores arbejdsminister har på et tidspunkt udmeldt, at der skulle bruges 7 mia. kr. til beskæftigelse af unge under 30 år de næste 3 år. Man kan godt spørge, om arbejdsministeren helt har glemt det store finansunderskud. Hvor skal disse penge egentlig komme fra? De spares jo ikke blot ved en reducere af kontanthjælpen.

Vi ved jo godt, at beskæftigelsestilbud er dyrere, og de mange nye forslag er med til at øge antallet af offentligt ansatte. Vi skal fremover have flere beskæftigelsesvejledere, projektledere, kommunal arbejdsanvisning osv. Det vil alt sammen medføre flere offentlige stillinger, som om det ikke var galt nok, at vi i de sidste fem år har fået over 32.000 flere offentligt ansatte. Dette skal åbenbart fortsætte.

Fremskridtspartiet vil altså stemme nej til nr. L 52 og nr. L 62, da disse forslag som sagt ikke løser beskæftigelsesproblemet.

[Jane Oksen]

Jeg vil gerne lige komme med et par bemærkninger til Fremskridtspartiets betænkningssbidrag vedrørende nr. L 62. I dette fremhæver vi, at kommunerne vil føle sig fristet til at sende unge på revalideringshjælp frem for at sætte dem i gang med en ungdomsydelse. Revalideringshjælpen er jo betydelig højere. Den skal træde i kraft 1. oktober 1990 og er på 10.387 kr. månedlig.

Vi er opmærksomme på, at unge under 23 år kun kan få halv revalideringsydelse, altså godt 5.000 kr. Men i loven om revalideringsydelse er jo anført, at kommunerne kan dispensere herfra, hvis der er tale om personer, som har tilknytning til arbejdsmarkedet, eller personer med forsørgerudgifter, og at man i øvrigt kan give ekstra beløb eller særskilt hjælp til uddannelse og erhvervsmæssig optræning.

Vi tror altså, at mange unge vil blive puttet ind under denne revalideringsparagraf som en måde at få dem af vejen på for kommunerne.

Af andre lidt positive ting i ordningen er, at der fremover bliver en puljeordning, således at kun kommuner, der virkelig iværksætter beskæftigelse, får del i pengene.

Et andet positivt element, som Fremskridtspartiet selvfølgelig også kan støtte, er, at beskæftigelsesprojekter så vidt muligt skal overlades til private. Dette er blevet strammet op med en bestemmelse om, at de private erhvervsvirksomheder i området skal gives mulighed for at udføre projektet. Denne stramning er vi selvfølgelig tilhængere af, selv om vi som sagt ikke tror på, at der virkelig står private arbejdsgivere i kø for at tilbyde beskæftigelsesprojekter eller arbejde til de unge.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Det skal også være ganske kort.

Man kunne altid ønske sig noget bedre, men dette tror vi i CD er et skridt i den rigtige retning. Der er ingen, der er i tvivl om, at CD hele tiden har peget på, at en indslusningsløn, en overgangsløn ville være til glæde for den, der står uden arbejde.

Vi støtter dette forslag. Vi er da glade for, at Fremskridtspartiet har lidt tilovers for dette. Det kan kun være i alles interesse, at vi får de unge i arbejde.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg har den allerstørste medfølelse med fru Jane Oksen, der åbenbart har fået til opgave her i dag fra talerstolen at argumentere imod det program, som et meget bredt flertal i Folketinget er parat til at vedtage i form af en række love. Det er et program, som jeg i alt fald har fornemmelsen af får meget stor opbakning i befolkningen, og endvidere er det bakket op af betydningsfulde organisationer som Dansk Arbejdsgiverforening, LO og Kommunernes Landsforening.

Og hvorfor er der den store enighed? Hvorfor er der den store opbakning? Det er, fordi man i befolkningen og her i Folketinget siger: Nu vil vi ikke længere passivt se på, at i tusindvis af unge dalrer rundt uden at have noget at tage sig til. Det vil vi ikke finde os i mere.

Det er baggrunden for den pakke, som forhåbentlig bliver vedtaget her i dag med et meget bredt flertal. Vi mangler i og for sig, så vidt jeg har forstået, kun Fremskridtspartiet, og jeg mener, det er en fejltagelse, at de ikke også støtter denne linie.

Vi har netop fået internationale oversigter, der viser, at vi i Danmark bruger ganske store beløb til arbejdsmarkedets politiske foranstaltninger. Vi bruger dem blot passivt, hvor vi i langt højere grad burde bruge dem til aktiviteter, så arbejdskraften kan vedligeholde eller måske forbedre sine kvalifikationer undervejs.

Regeringen har det som et særdeles højt prioriteret mål at medvirke til, at de passive ydelser bliver flyttet over til en aktiv indsats, og det, der bliver vedtaget i dag, er en lille brik i den sammenhæng. Vi ønsker at køre videre. Vi har – det var fru Jane Oksen inde på – ideer i vores såkaldte Sauntehuspapirer, hvor fru Jane Oksen var bekymret over udgifterne. Det ville jeg også være, hvis det ikke udtrykkeligt var blevet understreget, at der er tale om krone til krone-finansiering.

Jeg sagde under andenbehandlingen, at det, vi foretager her, er et kæmpeskridt fremad for de alleryngste i vores samfund, og de fortjener det faktisk.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Selvfølgelig er Fremskridtspartiet tilhænger af, at der stilles krav til vore unge mennesker. Selvfølgelig skal de ikke kunne hæve bistands-

[Jane Oksen]

hjælp uden at påtage sig arbejde eller uddannelse. Det giver bistandsloven i dag kommunerne adgang til at gennemføre.

Jeg vil sige, at masser af kommunale beskæftigelsesjob er en form for passiv beskæftigelse.

Som jeg nævnte det, er det altså kun 14 pct. af de langtidsledige, der har fået arbejde i det private erhverv.

Dette bliver endnu en pind til kommunernes offentlige udgifter. Det medfører flere offentligt ansatte, og vi kommer ikke et skridt videre. Der er ikke flere job, end der nu engang er, og med dette skaber vi ikke et eneste nyt job i det private erhvervsliv.

Skulle vi endelig bruge flere penge, måtte de hellere bruges på støtte til det private erhvervsliv, ikke i form af penge, men i form af bedre lovgivning, således at der blev nogle flere arbejdspladser. Det er og bliver det eneste, der løser problemet.

Fremskridtspartiet stemmer som sagt imod både nr. L 52 og nr. L 62, og det er et enigt Fremskridtsparti, der har besluttet dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 104 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF, Steenholdt (GrønL.) og Hugo Holm (UP)) mod 9 (FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Indførelse af ungdomsydelse).

Af socialministeren (Aase Olesen).

(Fremsat 9/11 89. Første behandling 16/11 89. Betænkning 23/5 90. Anden behandling 30/5 90. Ændringsforslag nr. 1 af 31/5 90 til tredje behandling af socialministeren).

Der var stillet 1 ændringsforslag af socialministeren (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af socialministeren:

Til § 3

1) I stk. 2 indsættes efter »inden for de første«: »3«.

Bemærkninger

Til nr. 1

På grund af en redaktionel fejl er tallet »3« faldet ud ved beskrivelse af kommunernes frist i overgangsperioden (indtil den 1. januar 1991) til at udskyde tidspunktet for, hvornår der skal gives tilbud om ungdomsydelse.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget af socialministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 106 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF, Steenholdt (GrønL.) og Hugo Holm (UP)) mod 10 (FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 233:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Tilskudsregulering og frigivelse af deponerede beløb).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).